

[Udenrigsministeren.]

det sidste, jeg havde sagt, og dette, at Valutaafviklingsudvalgets Succes skulde være ensbetydende med Fremtiden, det er en Opfattelse, som tilhører det ærede Medlem og ikke mig. Jeg indrømmer, at jeg mener, Vanskelighederne for dette Udvalg vil være meget store, selv om jeg haaber, at Udvalget maa overvinde dem, men jeg nærer ikke nogen Tvivl om, at det ærede Medlem er enig med mig i, at det vil blive meget besværlige Opgaver, Udvalget kommer til at staa overfor, i det Øjeblik det ønsker at naa frem til en Afløsning af det nuværende System eller blot til væsentlige Forandringer i dette. Det er muligt, at man kan finde Veje, og ingen skal være mere tilfreds derved end vi i Udenrigsministeriet; vi har jo Dag ud og Dag ind Besværet af det nuværende System. Det ligger i Sagens Natur, at ingen af os noget Øjeblik har tvivlet om, at dette Besvær maatte vi have.

Saa sagde det ærede Medlem, at vi skulde have Besked om den nærmere Fremtid, og det, han der fæster sin Opmærksomhed ved, det er, at vi over for en Gruppe af andre Lande opretholder en Handel, der nogenlunde svarer til Bevægelserne i de paagældende Landes Samhandel med os, deres Indførsel fra os, og samtidig har vi den Opgave, der er udtrykt i Traktaten med England, at tage et rimeligt Hensyn til den særlige Karakter, som Handelsbalancen mellem os og England har. Ja, jeg tror, at denne Opgave hidtil har kunnet løses. Alle Tallene, der viser, hvorledes Udførselen fra England her til Danmark er steget i den Tid, hele denne Række af Begivenheder har staaet paa, vidner om, at de Forventninger, vi har kunnet give Englænderne Ret til at nære, i betydeligt, ja, i fuldt Omfang er blevet opfyldt, og samtidig er der taget det nødvendige Hensyn til andre Lande. Dette nødvendige Hensyn, der er taget til andre Lande, det er taget i Overensstemmelse med gamle Traktater, for Tysklands Vedkommende mere end 100 Aar gamle Traktater, og dette Hensyn er vi, ikke blot af Hensyn til gamle Traktater, men ogsaa af visse praktiske Grunde nødt til vedblivende at tage. Vi kan jo ikke indrette os i Danmark — det, tror jeg, hører med til at give klar Besked om Fremtiden — paa kun at handle med eet Land. England er Hovedlandet for os i hele vor Handelsomsætning, men vi kan ikke indrette os paa kun at handle med England, medmindre England er i Stand til at aftage den Udførsel, som vi har her fra Danmark, i det fulde Omfang og tillige i Stand til at

forsyne os med hele den Gruppe af Varer, vi har Brug for. Begge Betingelser maatte opfyldes, hvis vi skulde indrette os paa en Handel alene med dette enkelte Land, og ethvert Menneske i Danmark ved, at ingen af de to Forudsætninger kan opfyldes. Vi maa derfor indrette os paa paa den ene Side at opretholde, i Overensstemmelse med det mulige og i Overensstemmelse med gamle gældende Traktater, vor Handel med andre Lande og dog opfylde de berettigede Forventninger, der kan næres fra engelsk Side.

Naar det ærede Medlem dernæst bad om, at vi ligesom skulde gøre Status op — og derved forstaaer jeg egentlig, at han nærmest tænker paa: gøre klart, hvorledes disse to Hensyn kan opfyldes paa een Gang —, ja, saa er det jo rigtigt, at Enkeltheder deri er det vel vanskeligt at komme ind paa her. Jeg kan kun sige, at hidtil er det lykkedes og lykkedes paa en efter min Mening tilfredsstillende Maade. Jeg kan endvidere sige, at det forekommer mig ikke, at Vanskelighederne bliver afgørende, saalænge Krisesituationen bestaar og som Følge deraf vor Udførsel til de andre Lande er saa beskeden, som den har været i disse Aar, og i det Øjeblik Krisesituationen hører op, fremkommer der jo helt andre Vilkaar; ogsaa hvis Krisesituationen tager en helt ny Karakter, fremkommer andre Vilkaar, om hvilke intet Menneske i dette Øjeblik kan sige noget som helst forstandigt.

Med Hensyn til vor Udførsel i det Aar, vi nu er inde i, kan vi, hvis ikke særlige Forhold gør sig gældende, som i dette Øjeblik ikke kan forudses, jo regne med en Udførsel af Landbrugsvarer, hvis Værdi i hvert Tilfælde ligger over 900 Mill. Kr., og af Industrivarer og andre Varer, som vi er vant til at udføre, paa op imod 200 Mill. Kr. efter de Tal, der hidtil foreligger. Det kan ændres i nogen Grad ved væsentlige Prissvingninger, men hvis det hele ligger, som det i de senere Tider har ligget, vil man kunne gøre Regning derpaa, og det forekommer mig, at dette er værd at gøre sig klart som et Grundlag for den Virksomhed, der kan udfoldes i Danmark med Udførsel til Udlandet for Øje.

Ja, saa spurgte det ærede Medlem om, hvad vi vil! Det er jo saadan et lidt alment Spørgsmaal, men jeg tror, man i al Almindelighed maa svare dertil, at indtil enten Vilkaarene forandres, eller det lykkes paa anden Maade at tilvejebringe bedre Midler til disse Vilkaars Imødegaaelse, end vi har i Øjeblikket, maa vi fortsætte med Anvendelsen af de Midler, som vi har været enige om at bringe i Anvendelse, og ved Hjælp